

BON DIA!

DOMINGO, A FOLGAROLES

El dia 2 d'octubre del 1870, en la capella de Sant Jordi, prop de Folgaroles, cantava missa un pagès poeta. Amb la barretina musca s'havia presentat sis anys abans a Barcelona, per a recollir el primer dels premis que obtindria en els Jocs Florals i deixava estupefactes als lletraferits de l'època.

Després diria allò tant conegut: Poeta i fangador sò i en tot la'g feina tan neta, que fango com un poeta i escric com un fangadò.

Set anys després de la Missa Nova, deixaria novament astorada la gent amb el poema «L'Atlàntida». Un periòdic, dessota del seu retrat dibuixat —que reproduïm— escriuria:

En su poema «Atlàntida» ha [probado talento excepcional, genio profundo... Gracias a Verdaguier no se ha [acabado la poesia épica en el mundo.

Perquè de Vergaduer —ja ho sabieu— es tractava. Hi hauria expectació a la Plana i els fills de «Casa Tona» tot endiu menjats festejarien aquell nou capella que de seminarista els havia fet de mestre.

Ara els «Amics de Verdaguier», de Folgaroles, amb el poeta Miquel Saperas davant, o sí voleu com a mestre de cerimònies es proposen commemorar dignament el centenari d'aquella Missa Nova. «I perquè "efemèrides s'ho valla —diu Saperas—, varem creure adient cercar la col·laboració de la Federació Catalana de Muntanyisme i el Patronat d'Estudis Ausonencs, de Vic.»

Els actes s'iniciaran demà dissabte, a les deu de la nit amb un Foc de Camp, a frec d'aquella ermita. Un parlament, lectura de poesies verdaguieranes i cançons per Corals excursionistes.

El diumenge la festa grossa, amb Missa concelebrada,

CORREO CATALAN

25
retratu
1970

presidida pel Bisbe vigatà, Dr. Ramon Magnou; un espectec de sardanes i un acte intim després a la Font del Desmal. Això al matí. A la tarda, conferència pel Dr. Eduard Junyent i concert per la Coral Canigó i la de Folgaroles. Voleu més coses?

Doncs més en tindreu. També En Saperas ho anuncia en el programa: «Com a corolari dels actes que us anunciam, hem publicat un llibre dedicat a Verdaguier. Amb escrits inèdits, hi són primeres firmes. No hi manca, lògicament, l'article de mossèn Cinto quan els vint-i-cinc anys de la seva Missa Nova, i una de les poesies del seu «Sant Francesc».

Moltes vegades he dit ací, que Verdaguier és sempre actual. No més enllà d'ahir en recordava una efemèrides. ment a parlar de Mossèn Cinto, ració d'una altra ben gran —encara que fos en el modest marc d'una petita ermita—, m'obliga ben agradosa-sabrà greu; ans al contrari, to. Estic ben segur que no us sabrà greu; ans al contrari, n'estareu contents.

Busquets Molas